

Dr. Hajnos László:

REGE A CSODASZARVASRÓL.

**SZENT ERZSÉBET LEGENDÁJA
ÉS A VALÓSÁG.**

**HABSBURG KÉZEN PUSZTULT EL
AZ ÁRPÁDHÁZ UTOLSÓ VIRÁGA...**

1978

KISS — LAPOK

1. szám

BUENOS AIRES

SIN VALOR COMERCIAL

A TOVÁBBKÖZLÉSRE JOGOT ADUNK.

Hecho el depósito que establece la Ley 11723

Libro de Edición Argentina

Se terminó de imprimir el día 15 de febrero
de 1978 en la Editorial Gráfica Quilmes,
San Mauro 406, Quilmes Oeste, Prov. Bs. As.

REGE A CSODASZARVASRÓL

Arany János:

*Vadat űzni feljövének
Hős fiaí szép Enéhnek:
Hunor s Magyar, két dalia,
Két egytestvér, Ménrót fia.*

*Száll a madár ágrul ágra,
Száll az ének szájrul szájra!
Fü kizöldül ó sirhanton,
Bajnok ébred hősi lanton.*

Farkas Gyula /A Magyar Irodalom Története, 1934/: A magyar nép... a Duna-medencében már úgy jelenik meg, mint önálló fajú és kulturájú nép... Nem véletlen, hogy nemzeti költőink e korba nyúlnak vissza tárgyért, megvalósítani áhitván a költészetben azt a népi-nemzeti egységet, mely a kereszténység felvételekor egyszersmindenkorra veszendőbe ment.

Vajk-István, első magyar király, 1000 okt. 9-én: II. Sylvester pápa tanácsolása folytán elhatározatott, hogy a magyarok, székelyek, kúnok, valamint az egyházi magyar keresztény papság által is használt régi magyar betűk és vésetek, a jobbrólbalrai pogány írás (!) megszüntetődjék. Továbbá, hogy az egyházakban található pogány betűkveli felírások és imakönyvek megsemmisítsenek... A beadott iratok és vésetek pedig tűzzel és vassal pusztitassanak el, hogy ezek kiirtásával a pogányvallásra (!) való emlékezés és visszavágyódás (!) megszüntetődjék.

Kőrösi Csoma Sándor, 1810 körül: visszavágyóva: "Keressetek és kutassatok, mert egyetlen nemzet sem talál annyi kincset kultúrájának gyarapítására, mint a magyar."

*Arany: Nosza rajta gyors legények!
Érjük utól azt a gímet.*

Aeneas S. Piccolinimi, későbbi II. Pius pápa (1448-1464) örökíti meg két munkájában a vogul-magyar rokonságot (Hajdú: Finnugor népek és nyelvek 8. old.) és a "magyarok finnugor származását" így a magyarországi római papok "pápai-csalhatatlan" nyilatkozat alapján hirdetik.

*Arany: Vad előttük vérben fekszik,
Őz vagy szarvas nem menekszik.*

Herder német történész-filozofus a múlt században: A magyar egy dekadens faj, történelmi hivatása az volt, hogy a kereszténység védőbástyája legyen, — ezt a hivatását betöltve, elvesztette létértelmét (!) s el fog tűnni a szláv tengerben.

*Arany: Elejtették már a himet,
Üldözik a szarvas-gímet.*

Trefort Agoston, magyar külügyminiszter, (hűen szolgálva I. Ferenc József doktrináját: "A történészek emelik fel, vagy viszik romlásba egy ország politikai erejét") 1876-ban összehívja a nyelvészeket: "Nekünk nem ázsiai, hanem európai rokonokra van szükségünk." Csak az kap katedrát, sajtót, aki a finn-ugor elméletet tanítja.

*Arany: Hoha! Hoha! hol van a vad?...
Egy kiáltja: ihon szalad!*

Goldzieher Ignác, mint a magyar őstörténeti kutatás irányítója (!), a múlt században meghúzza a határt: "Csak a Kaukázusig terjedhet őstörténeti kutatásunk, délebbre nem!"

Arany: Más kiáltja: itt van, itten!

Szerb Antal, Magy. Irod. Tört. 1972 kiadás: "A magyar kultúra eredendően keresztényi kultúra... és nem megtért kultúra, mint a germán népeké (!)... Ezért visszás és komikus (!) minden olyan törekvés, mely német mintára (!) kultúránk kiteljesedését a kereszténység előtti, nem látható ősutakon keresi."

Arany: A harmadik: sehol sincsen!

Kodály Zoltán: "Aki nem lapozza át a félszázad iskolai és ovodai gyűjteményeit, nem lehet képe róla, micsoda nemzetpusztító merénylet (!) készül itt gyermekeink s bennük az egész magyar jövő ellen. Ahová eljutott, kipusztította a még megmaradt hagyományt."

Arany: Abból immár nincsen semmi: ...

Vágtat a ló és a pusztán

Nagy üres éj hallgat aztán

Prohászka Ottokár székesfehérvári püspök, 1922 Karácsony: "Nem mocsan-e meg valami karácsonyi érzés a magyar nép szívében, mikor krisztusi testvériségről akar élményt szerezni s a turáni eszme villan meg lelkében?... Nem különös, hogy a

magyar annyit panaszkodik, hogy árva s nincs senkije a földön s — még, nem fordult testvéri szeretettel s krisztusi hittel a sok faj testvér felé? ..."

Arany: Már a nap is lemenőben.

Tüzet rakott a felhőben,

Ők a szarvast egyre üzik,

Alkonyatkor im eltűnik.

Rawlinson, Lenormant és a külföldi tudósok serege már a múlt század közepén köteteket írnak a szumir és a magyar nyelv összehasonlításáról s azonosságáról. "Babilon óslakossága — melyek a Bibliában /Nimrud/ néven ismeretesek — a szkitha családhoz tartoznak."

Arany: Száll a madár, száll az ének

Két fiáról szép Enéhnek ...

Rawlinson C. Henry /1810-95/: Nimrudnak két fia volt Mezopotámiai földön: Mugeir /MAH-GAR/ és Hunuri /HUN-AR/. Mind a két fiúról egy-egy várost neveztek el. Az ősi hagyomány szerint csak az tud uralkodni ezen a vidéken, akinek a két város kulcsa a kezében van.

Arany: Zengő madár ágrul ágra,

Zengő ének szájrul szájra.

Gordon Childe oxfordi professzor /The Danube in Prehistory, 1929/: "Kr. e. 3500-ban már egy magasra fejlődött szumir kultúra található a Kárpát-medencében."

*Arany: Hej vitézek! hej leventék!
Micsoda föld ez a vidék?...*

Magyarországon a mai "tudományos" körök hivatalos véleménye és kijelentése: MI MAGYAROK állítjuk, hogy sem szumirok, sem turániak nem vagyunk... MI MAGYAROK nem jöttünk sem Káldeából, sem a Kaukázusból, a mi őshazánk a finn-ugor tundra...!

*Arany: Hogy itt a nap száll keletre?
Nem, mint máshol, naplementre?*

Gábor Áron: A világnak egyetlen népe sincsen, mely a szaktudomány által megállapított történelmi értékeit, hagyományait, büszke valóságát megtagadná, csak a magyar!

*Arany: A föld háta felomolván,
Sziksót izzad csupasz ormán,*

NÉPSZAVA, 1970. júl. 5.: A Bukaresti Tud. Akadémia a most Erdélyben kiadott kb. ezeréves agyagkorsót, ill. az azon látható feliratot, a legrégebbi román nyelvemléknek tekinti, mely új megvilágításba helyezi a román nép kulturális múltját. /székely rovásírás!/. "Kőrösi Csoma Sándor a románok nemzeti büszkesége, Bartók Béla a legnagyobb román zeneszerző"... a románok magukat a szumir faj és kultúra utódjáiul tekintik és a Tiszáig követelik ezen az alapon kiterjeszteni Nagy-Románia határát!

*Arany: Forrás vize nem iható,
Kénköves büzt lehel a tó.*

A pesti tót származású jezsuita páterek 1975-ben testületileg, a kormány hozzájárulásával, megjelentek Nyitrán s egyetértettek abban, hogy a Dunántúl visszacsatolandó (!) Csehszlovákiához, mert "évtizedekkel" a magyaroknak a Kárpát-medencébe való betolakodása (!) előtt már egy erőteljes szláv fejedelemség uralkodott ott.

*Arany: Hoha! Hoha! hol van a vad? ...
Hát a szarvas nagy merészen
Ott szökdécsel túl a vizen.*

Badiny Jós Ferenc prof. /Buenos Aires jezsuita egyetem/ az Océánon túlról: Az "özönvíz legenda", egy szumir vallásos költemény, már kb. a bibliai Genézis előtt 2000 évvel eredeti ékirásos szumir agyagtáblákon /Pensylvánia Múzeum/ le van írva, úgyszintén az egész Teremtés története... Felborúl minden! Az első irástudó szumir-szkithaturáni nyelv a magyarban maradt fenn: ez lenne a megoldója az egész emberiség történelmének! Az ősi IZ-TÉN HIT, a TUR-AN: ég fia, az Atya fiú vallása, a LIL, a lélek hirdetése, ERŐS, az ősz Szűzanya tisztelete... Ujra kellene írni a történelmet. Ezért kell pusztulnia a magyarnak! Mert ez a MAH-GAR nép: élő vád és "tetemrehívása" az egész történelmi sirásának, az ANTITURÁ-

NI pusztításnak. Ezért nem segít nekünk senki, 56-ban sem, ezért kell leócsárolni nyelvünket, meghamisítani történelmi múltunkat, elpusztítani nemzeti öntudatunkat, felszívni és elnémitani emigrációnkat...

*Arany: Kur folyót ők átalúzták,
Még vadabbak ott a puszták,...*

Wass Albert: A világ legtehetségesebb nemzetének legtehetségesebb emigrációja, a legtehetetlenebb emigráció... Sorait önzés és közöny bomlassza, széthúzás, ... pártoskodás.

*Arany: Ember ottan egy fűszálat,
Egy csepp vizet nem találhat.*

Széchenyi, a legnagyobb magyar: "A magyarnak... legnagyobb ellensége, a magyar... A magyar csak saját maga által pusztítható el..."

*Arany: Sárga tigris ott kölykedzik,
Fiát eszi, ha éhezik.*

Badiny Jós Ferenc: /Káldeától Ister Gá-
mig/ A csodaszarvas nem egyszerű mitosz,
hanem őseink vallásszemléletének legbensőbb
tartalma. A Csodaszarvas jelképezi az em-
bernek égből kapott ajándékát, az Életet.
HUN-AR és MAH-GAR is két fenségesen
szimbólikus alak: a Munka és a Tudás, mely
együttesen és fáradhatatlanul üzi — a boldog
életet!

*Arany: És — akarva, akaratlan —
űzik ismét szakadatlan...*

Badiny Jós Ferenc: Őseink e szent hagyománya ha tudat alatt is, de élt népünk lelkében, lángolt költőinkben...

*Arany: Minden este bánva bánják,
Hogy a vadat mér' kívánják,
Miért is űzik egyre, nyomba,
Tévelyítő bús vadonba.
Mégis, mégis, ha reggel lett,
A gimstrarvast űzni kellett...*

Kodály Zoltán: Minden nemzet fenntartó ereje: a hagyománya. Ősi hagyományaink telve vannak feszítő erővel, örökkévaló optimizmussal... Ezek nélkül gyökértelenül hanykódunk az egyetemes kultúrában...

*Arany: Gím után ők egyre törnek,
Pusztá partján sós tengernek, ...
Hol a farkas, hol a medve
Sohasem járt, eltévedne.*

Gábor Áron /Nemzetőr, 1975 júl-aug./
Utolsó figyelmeztetés: nemzeti hagyományainkból eredő irás (!) nélkül nincs mit hirdetnünk, egyre szürkülő, új környezetünk-
höz igazodó nemzeti ünnepeinken!

*Arany: Ott a szarvas, mint a pára
— Kőd elötte, kód utána —
Míg az ember szíjjelnézne:
Szemök elől ctenyészze...*

*De a párdue, vad oroszán
Végig üvölt a nagy pusztán:*

Wass Albert /Magyar Találkozó XV. Krónika/: Mit ünnepeljek? Ha zsidó lennék tudnám, mit ünnepeljek, ha román lennék, akkor is tudnám. Mindkét esetben ünnepelhetném azt az erős, áldozatos nemzeti egységet, amely egyedül alkalmas arra, hogy nemzeti törekvéseket, célkitűzéseket diadalra juttasson... Mit ünnepeljek hát? Azt, hogy honfitársaim... legalább havonta egy üveg bor árát rászánják annak a jól megszervezett propagandahadjáratnak a kivédésére, melynek nyíltan bevallott célja az, hogy a magyar hazának és nemzetnek még a nyomait is eltörölje erről a földről?...

*Arany: Szóla Magyar: haj! ki tudja
Merre van a hazánk útja.
Kerek az ég mindenfelé —
Anyám, anyám, meghalsz belé!*

Badiny Jós Ferenc prof.: Ha a "csodanép" a Csodaszarvas által jelképezve kimerülten leroskad, az ősi HIT szerint a TUR-ULLU madár felragadja az égi világosság fényébe, a Teremtő /TE-RAM-TU/ színterébe, hogy új erőt nyerjen!

*Arany: Pusztá földön, sik fenyéren
Zene hallik söték éjen,
Zene, sip, dob, mély vadonban:
Mintha égből, mint álomban.*

Badiny Jós Ferenc: Megérti-e a mai Magyarság költőink felséges tiltakozását nemzetünk "pogány-barbár"-rá történt lealacsonyítása ellen?... Régi dicsőségünkbe való vissza-vágyakozását, ősi multunkba való visszaszállását...?

*Arany: Szóla Hunor: itt maradjunk,
Tanyát verjünk, itthon vagyunk,
Selyem a fű, édes a víz,
Fa-oduból csöpög a méz.*

Badiny Jós Ferenc: Megérti-e a Magyarság a "Csodaszarvas" igazi tartalmát: IZ-TEN a mi fajunkat-népünket, TUR-AN-t, az ég fiait, szent feladatra küldötte ide a földre: saját nemzeti életét megvalósítani! Senki nem tehet róla, melyik fajba születik, de azt szolgálnia isteni kötelessége! Ezt jelképezi a Csodaszarvas, melyet HUN-AR és MAH-GAR, a Munka és a Tudás "szakadatlan" törekszik "két egytestvérként" elérni, így is történt őseinknél.

*Arany: Dúl leányi a legszebbek,
Hunor s Magyar nője lettek...
Fiat szültek hősi nemre,
Szép leányt is szerelemre.*

Badiny Jós Ferenc: Ennek a nemzetnek már el kellett volna pusztulnia a történelem vaslogikája szerint! Hiszen elvették mindenét, a legfontosabbat: nemzeti céljának tiszta látását s e szent cél megvalósításából eredő

nemzettudatának büszke érzését: önmagával állították szembe, hogy magát lebecsülje! Ezt a népet el kellett volna sópörni a Kelet és Nyugat Kárpátmedencében összecsapó viharának! Ám mégis... ha meghamisított Tudásunkban le-le roskadt is halálra sebzett nemzetünk: újból s újból életre támadt mert a népben, az egyszerű nép lelkében, "a lelki szegények"-ben megmaradt tisztán őseink hagyománya, odáig nem jutott le az idegen hatalom "nemzetpusztító" tanítása,

hagyományaink "szájru-l-szájru" szálltak s szépségük-erejük új erőt adott az életben maradáshoz.

*Arany: Hunor ága hun fajt nemzett,
Magyaré a magyar nemzet,
Szaporaság lón temérdek,
A szigeten el sem férnek.*

Badiny Jós Ferenc: Szent madarunk most is felragadott minket történelmi igazi valóságunk égi fényébe. Tudjuk, hogy ősi népünk: a MAH-GAR már 5-6000 éve kifejlesztette saját éettörvényét: világnézetét, fejlődésének rendjét: IZ-TEN-nel való büszke kapcsolatát. TUR-ÁN, a mennyei Atya gyermekei vagyunk s földi célunk: IZ-TEN-től kapott sajátságainak kifejlesztésével s nem letagadásával — "véka alá rejtésével" — megvalósítani a boldogság életét! Ez a HIT — melyet IZ-TEN saját fia, a mi UR-unk Jézus kristályosított ki teljes fényében — jószándékot hirdet, nem ismeri a "bűnben való fogantatást", a gonoszságot, hanem csak az IZ-TEN-től eredő szeretetben a megtisztulás a testvériség diadalát! Hisz abban, hogy az ÉN-BER egy lelket is kapott s annak IZ — zását szítania kell, hogy messze sugározza fényét, — minden ember javára. Ez az IGE! — szemben a materialista, aggresszív világ — felfogással szemben. Ezt a HIT-et vallják ma a tudósok, pszichológusok is: "ha nyomorúlnak, "kisebbrendűnek" érzed magad, ez

hamis kép, — vedd le előítéleteidet, “fara-
gott képeket”, emeld fel büszkén a fejed és
lásd úgy magad, hogy egy Isten szeretett
gyermeké vagy s a Mennyei Atya, mint
minden Atya, boldognak akarja látni gyerme-
két! Ebben a HIT-ben kell ifjuságunknak
nekivágni egy újabb ezer évnél, ... ahogy
NIMRUD két fia tudással és munkával vág-
tak neki a Csodaszarvas által vezérelt uton...

*Arany: Szittya földet előzönlék,
Dúl királynak dús örökét...
És azóta, hősök párja!
Hiretek száll szájrul szájra!*

Költőink, nyelvünk szavainak, szimbóli-
kájának a “régivel”, ősi hagyományainkkal
való — sokszor tudatalatti — asszociációján
alapuló jelentőségéről **Babits Mihály** tanított
nekünk a gimnáziumban-lelkiesen: “Az oly
író, ki elvetné hagyományainkat: fegyvereit
vetné el”.

Dr. Hajnos László

Dr. Hajnos László

SZENT ERZSÉBET LEGENDÁJA ÉS A VALÓSÁG

(A Zürichi Magyar Nőegylet ünnepségén
elhangzott előadás.)

Igen Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves
vendégeink!

Ezalkalommal nem ünnepi beszédet, be-
vezetőt kívánok tartani, hanem Árpád-házi
Erzsébet sorsán keresztül meg szeretném
világítani a történelmünk mögött meghúzódó
politikai és hatalmi erőket, — melyek olyan
végzetesen tragikusak a magyarok számára!
Többen fordultak ugyanis hozzám azzal a
kérdéssel: “Hogyan lehet az, hogy Szent Er-
zsébet, egy magyar király leánya, idegen
földön, szegényházban, kiteszítottan fejezte
be életét?”

Ezt a kérdést szeretném ma önök előtt
megválaszolni — éspedig a modern törté-
nelemtudomány kutatásainak eredmé-
nyeivel. Mert, kedves hallgatóim, nemcsak a
technika és a mosóporok gyártása fejlődik,
hanem a régészet, a nyelvészet, a történelmi
igazságok kutatása is. Tudnunk kell, hogy
ami ma történelem, az annakidején politika,

kiméretlen hatalmi harc volt, — propaganda jelszavakkal, szépremazolt ideológiával, — ahogy ez ma is történik!... És így van, hogy amit nekünk az iskolában, könyvekben tanítottak a magyar történelemről — és amit ma is még folyton hallunk, — az csak torz képe a valóságnak.

Miért kellett Erzsébetünknek már kislánykorában elhagynia a hazáját?

Padányi Viktor történészünket idézem:

“Kendőzetlen tény, hogy Szent István, a körülötte nyüzsgő idegen udvaroncok és egyházi emberek nyomására utodául az olasz, velencei Pétert jelölte ki a trónra, a német-római császár magyargyűlölő hűbéresét... s ezzel egyszerűen az Árpádházat akarták elsöpörni a nemzet éléről — és velük együtt az egész magyar nemzetet”... Ami végtére sikerült is, mert ezeréves harc és vérezés után éppen csak Magyarországot tépik széjjel Trianonban, Jaltában. Az 1956-os dicső forradalmunk első napjaiban az Egyesült Államok elnöke még lelkesen jelenti ki: “BUDAPEST örök időkre azonos jelentést nyert a SZABADSÁG szóval”!... De segíteni nem jött senki... pusztuljon a magyar!...

Nézzük most a mi Erzsébetünk sorsát magyar szemmel.

Született 1207-ben. Atyja II. Endre magyar király és ami fontosabb: mostohaanyja

a német Gertrudis, a német fejedelmi családok rokona. Nos, ennek a Gertrudisznak az alakját ismerjük Katona József Bánk Bán című drámájából: magyargyűlölő-cselszövő. Az ő magyarellenes politikája folytán küldik Erzsikét már 4 éves korában Thuringiába, Wartburg szegény grófi udvarába... hogy minél előbb tűnjön el! Óriási hozományt küld vele Gertrudisz, magyar kincsekből, melyet majd Erzsébet a német szegények között fog szétosztani. (Ezeket az adatokat az “Uj Ember” c. magyarországi Katolikus Szemle 1972-évi jubileumi cikkéből veszem.) Erzsébet eleinte boldog családi életet él, 4 gyermeket szül, és árpádházi lelkének végtelen nemességével a szegények imádott segítője lett. Amikor férje meghal a keresztes-háborúban, a féltékeny-gyűlölködő család üldözi őt. Elűzik Wartburg várából s a vár alján egy kis kolduskunyhóban él. Védelmére Erzsébet a ferencesek darócruháját öltötte magára, de ez sem mentette meg. Marburgi Konrád, püspök Erzsébet lelki atyja, most Erzsébetet részesíti minden földi szenvedésben, hogy “előkészítse a lelki üdvösségre”. Éppen csak őt! Mikor Erzsébet egyszer nem jelenhet meg a misén, mert a mainzi hercegnő látogatja meg. Konrád “atya” őt megkorbácsoltatja. Így “üríti ki a lelkét”, hogy megszabaduljon, mint írják, “földi kötelékeitől”. Amit Konrád atya azzal is elősegít, hogy elszakítja

gyermekeitől, minden általa szeretett földi lénytől... Négy évig türt a szerencsétlen magyar királylány, betegeit ápolta, szegényeket istápolta, míg 24 éves korában, az általa alapított szegényházban leheli ki lelkét...

Konrád atyát később saját rokonai verik agyon — de ezt már Erzsébet nem érhetette meg.

Az ő sirja fölé azonban kisebb, majd nagyobb templomot építenek. Olyan tömegesen zarándokol a nép a sirjához, az egyszerű nép, mely megértette és már életében szentként tisztelte Erzsébetünk törhetetlen szépségű magyar lelkét! A bucsújárás olyan méreteket öltött, hogy a XVI. században Fülöp örgróf ezt már nem tűrhette s a "bálványozás" megakadályozása céljából, **kiszedette Erzsébet hamvait és ismeretlen helyre ásatta el...** Így pusztul el nyomtalanul Árpád sarja idegenben!

Am nem egyedül Erzsébet az áldozat! Így kerül kolostorba Szent Margit királyi lány a mi Erzsébetünk unokahuga, a Nyúlak szigetén, ott a margitszigeti romok között ahol szenvedéseibe belehal. **és Utolsó** árpádházi vérünket, III. Endre királyunk lányát, szintén Erzsébetet, anyja a Habsburg Agnes 16 éves korában eltávolítja Magyarországból s a svájci Töss kis falu domonkosrendi zárdájába csukhatja be — ahol rövidesen meghal. S vele kihál párducos Árpád ősi családja, —

holott ennek az Erzsébetnek kellett volna a koronát viselnie!...

Ez a magyar sors, vagy ez a gyilkos, idegen-**érdekű politika hazánkban** — Európában. Mert így fejezte be életét idegenben hazánk szinevirága: Zrinyi Ilona, Rákóczi fejedelemünk és a bujdosók, így Kőrösi Csoma Sándor, és Széchenyi és Kossuth — és idegenben fekszenek Liszt Ferenc és Bartók Béla, és így Mindszenty biboros... és idegenben fogunk nyugodni mi is, hazátlan magyarok.

Miért? Miért kell éppen a magyarnak pusztúlnia?

Ma már ismerjük a titkot! Azonban — mint egy történelem tudósunk már a múlt században mondotta: **"Bizonyos bátorság kell"** történelmi igazságainak érintéséhez is, annyira megdöbbenők azok!

Vegyünk hát mi "bátorságot" költőinktől: mind, mind felséges tiltakozással fordulnak szembe a ránk ezer éve kényszerített idegen, magyarelles ideológiával, és mind, a Himnuszunkkal együtt, visszaszállnak "régi dicsőségünkhöz", a "pogánybarháznak" bélyegzett őseinkhez, párducos Árpádhoz, még tovább visszaszállva elpusztított ősi hagyományainkhoz, a Csodaszarvas regéhez, Nimród ősapánkhöz!

Vegyünk hát "bátorságot" Prohászka Ottokár székesfehérvári püspöktől. Aki azt

merészelte mondani karácsonyi beszédében, 1922-ben:

“Nemcsak emberek, nemzetek is éljenek és kapcsolódjanak testvérként egymással. Először is azok érvényesítsék egymással a krisztusi testvériséget, aki vér és faj szerint is testvérek volnának. Nem moccan-e meg valami karácsonyi érzés a magyar nép szívében, amikor a turáni eszme villan meg a lelkében?...”

Hogyan?... kérdezhetjük, turáni eszme, nem a művelt Nyugat?...

És ezzel elérkeztünk az egész világon immár tárgyalt u. n. “Szumir Csoda” kérdéséhez. Hallgassuk meg bátorsággal: úgy 120 évvel ezelőtt, a mult század közepétől régész-tudósok a Mezopotámiai ásatásoknál 5-6000 éves ősi ékirásos agyagtáblákat hoztak napvilágra — melyek mintha egyenesen nekünk tartalmoznának üzenetet:

Ezek szerint a bibliai Genézis előtt kb. 2000 évvel már élt és virágzott Mezopotámiában a ma sumirnak nevezett nép, mely magát MAH-GAR-nak írta és nevezte s ez a mi mai fonetikánk szerint úgy hangzik: MAGYAR!

Ugyanúgy bebizonyosodott, hogy Kr. e. 3500-ban már élt a Kárpátmedencében egy magasra fejlődött kultúrájú sumir-turáni nép. A biblia szerint is akkoriban “az egész

földnek egy nyelve vala”... s ez az ősi nyelv a magyarban maradt fenn. Csak egypár sumir szó: TI-TOK, IZ-TEN, EN-BER, HIT, PAP, PAS-TOR, UR-SAG, IGE, NAP, SZÉP... stb.

Megtalálták az agyagtáblákon a Teremtés és az Özönviz-legendának a bibliánál régebb változatát is, melyek sumir vallásos költemények! Ennek az óriási kultúrájú NĒP-nek az őse a biblia által “nagy vadász”-nak nevezett NIMRUD király, akinek két fia volt: HUN-AR és MAH-GAR... ahogy azt a Csodaszarvas regénk meg is őrizte hagyomány formájában a mai napig.

Hát nem SZÉP ez?... És ekkor a tudósok megfejtései alapján kiderül: a legrégebbi tiszta Isten HIT-nek, az Atya fiú egységének, az ősi Szűzanya-a mi Nagy Boldogasszonyunknak-a hívője, az Istentől kapott lélek halhatatlanságának első hirdetője éppen az ősi sumir NĒP volt. És ebben a szemléletben tisztán ragyog előttünk a mi UR-unk Jézus Krisztus tanítása: mindannyian egy mennyei Atyának a gyermekei vagyunk, aki nem akarja, hogy bűnhődjünk-szenvedjünk, mert azért teremtett minket, hogy sikeresen, boldogan, felemelt fejjel éljünk... mi magyarok is!

Mert TUR-ÁN annyit jelent: Isten gyermeke!...

Nem folytatom, mert ezeket bizony tudják a többi turáni népek... csak Magyarországon nem akarnak róla tudni... és vehemensen támadják az európai "felsőbbrendűség" ideológiáját hirdető ANTITURANISTÁK... akiknek mindez fölöttébb kellemetlen. Mert ha ez igaz... akkor felborul minden és újra kellene írni s értékelni az egész történelmet... és akkor a "pogány-barbár-nomád"-nak leszólt magyar: élő vád, és tetemrehívása egy történelmi sirásásnak!

Ezért nem tanítják mindezt az iskolákban, ezért terelik ősi származásunkat a finn-ugor tundrákra... és ezért erről beszélni sem szabad...

De egy nemzetnek egy ezredéven át szenvedni, pusztulni, élethalálharcot vívni a szabadságáért, létéért, megcsonkítva szétszóródni a nagyvilágba, ahol rövidesen eltűnik, hogy nyoma sem marad... azt szabad!

A románok az Erdélyben kiásott régészeti leletek alapján kijelentik, hogy ŐK a szumirok utódai, ezzel telepropagandázzák Amerikát s a világot és a Tiszáig követelik kiterjeszteni Nagy-Románia határát...

de a **MAGYARNAK**, az igazság töviskoszorújával fején — **pusztulnia kell!**... Ezért mondotta Mécs László PAP-költőnk:

Magyarország a népek Krisztusa!

És **EZÉRT** kellett a mi Erzsébetünknek, párducos Arpádunk királyi sarjának is idegenbe üzve, nyomtalanul elpusztulnia!

És végül — meghatottan veszek bátorságot — Mindszenty biborostól, noha nem vagyok katolikus — de ez nem is fontos: mert nem azért vesztettük el mi itt a hazánkat, hogy valamelyikünk milyen vallású, vagy tanultságú, hanem: **mert magyar!**

Ez szabta meg sorsunkat, ebben vagyunk legelső sorban egyek. Mert Isten is első sorban egy családba s ezen keresztül egy **NEMZET-BE** teremtette be az embert... és ezt a nemzetet szolgálnia istenadta kötelessége! Ezt az Istentől kapott feladatát akarta Mindszenty biboros is teljesíteni, — miután parancsra el kellett hagynia **magyar** hazáját és miután példátlan módon megfosztották **magyar** hercegprimási méltóságától, és kegyvesztetten, kiábrándultan, — de fennsőggel nézett körül egy élet magaslatán: ... és **megpillantotta az igazságot**, tanulmányozni kezdte igaz ősi történelmünket és élete utolsó erejével akarta szolgálni a Magyarok Nemzeti Öntudatra Ébredését... és Torontóban kijelentette:

"Lelki felújulás nélkül nincsen nemzeti feltámadás!"

És hogy mit értett ezalatt, azt megírta az ottani Magyar Élet c. újságban, 1973-ban. De erről nem hallunk. És arról sem, hogy

élete utolsó nyilvános szereplésekor — hangszalagon meg van örökítve — Caracasban, nyíltan és félreérthetetlenül hivatkozott östörténeti kutatásaink csodálatos eredményeire és háromszor is említette Badiny Jós Ferenc, a Buenos Airesi Egyetem szumirológus professorunk nevét és írásait... és csodálkozását fejezte ki, hogy ezeket éppen a magyar körök nem ismerik!

Kövessük az ő példáját és legalább olvassuk el azokat a könyveket, melyekre Mindszenty bíboros hivatkozott. Ő, aki már nem tudta teljesíteni magyar igaz hivatását és szintén idegen földben nyugszik-ha tud nyugodni!

Fejezzük be, kedves hallgatóim, egy biztató gondolattal: ma is a világon szerte, Németországban, Svájcban, Franciaországban és Amerikában — Árpádházi Erzsébetünk csodálatos alakjához imádkoznak, az ő égi segítségét kérve.

Forduljunk hát hozzá bizalommal mi is, hiszen egy vérből valók vagyunk!

Segíts hát nekünk is onnan fentről, Szent Erzsébetünk, hogy betölthessük mi büszke feladatunkat a földön, mely abban az ősi szóban csillog: MAGYAR!

Hogy annyi megpróbáltatás, széthúzás, balsors után mi, a most megtalált ősi hagyományainkban ujjáéledve — egymásra talál-

junk! Ahogy erdélyi költőnk, Reményik Sándor izeni nekünk:

“Nagy magyar téiben picike tüzek,
Jaj, de szétszórtan égtek...
Királyhágón, Kárpáton, mindenütt.
De egyet mondok nektek,
Szelid fények és szilaj vándorlángok:
Mi lenne, ha egyszer összefognátok!”

— ooooooOOOOOOOOOOOooooo —

HABSBURG KÉZEN PUSZTULT EL AZ ÁRPÁDHÁZ UTOLSÓ VIRÁGA...

ERZSÉBET volt a neve az ÁRPÁD-HÁZ utolsó egyeneságú leszármazottjának, aki III. Endrének és feleségének — Kujávai Fenomena hercegnőnek — egyetlen gyermeke volt. Született 1293-ban. Anyja — aki nagyon szerette kislányát — 1295-ben, fiatalon, hirtelen meghalt. Mondhatjuk azt, hogy “gyanus” körülmények kísérték ezt a halálesetet, mert a fiatal királyné igen jó egészségnek örvendett és férjét, III. Endre királyt, még halála napján is mindenüve elkísérte.

A római egyházi főpapság ekkor már igen kézben tartotta az uralkodó udvarát s mondhatni — teljes ellenőrzést gyakorolt ott mert a király csak azt fogadhatta, azzal beszélhetett, akit a “római szűrőberendezés” jónak látott. Így történt azután, hogy “fiú-

örökös”, trónörökös” születése érdekében sürgősen III. Endre nyakába varrták a nála idősebb **Habsburg Ágnes** grófnőt feleségül, akivel a király megesküdtött 1298-ban.

A “főpapi kamarilla” terve — így az évek és a történelem hasonló eseményeinek távlatából — látható abban a tényben, hogy ugyanebben az évben eljegyezte a “főpapi rendelkezés” az ötéves **Erzsikét** a **cseh II. Vencel** — erősen római szolgálatban álló király — szintén **Vencel** nevű, de már 20 évet betöltött fiával.

A “Habsburg anyaméh” nem nyílt ki “magyar” trónörököst szülni. A fiatal magyar király — III. Endre — igen gondos római katolikus vallási nevelésben részesült — nagyanyja, ez Este-i Beatrix kívánságára, de ebben a vallásos nevelésben inkább az “imádkozás és gyónás” volt a fontos, nem pedig a “tudás”. Tekintve, hogy ez a külföldön született “unoka” (II. Endre 3. felesége volt az Este-i Beatrix. III. Endre II. Endre király unokája) egy velencei patricius anyától — Morosini Tomasinától — született, magyarul nem tudott megtanulni s így Ladomér esztergomi érsek egyszerű olasz barátként hozta be az országba. III. Endre királykorában ismerte csak a magyarokat s eleinte híven követte papi tanácsadói irányítását, mely abból is látszik, hogy Habsburg Ágnest vette 2. feleségül. Miután magyar

részről is igyekeztek a “magyar királyt” befolyásolni és III. Endre rövid uralkodása alatt megtanult magyarul beszélni, arról is értesült, hogy Habsburg Ágnes meddő s így a “trónörökös várás” hiábavaló. III. Endre szakítani már nem tudott, mert fiatalon és egészségesen ő is “hirtelen” meghalt. Az esztergomi érsek — pápai hozzájárulással — a 8 éves **Erzsike** 28 éves vőlegényét — a cseh Vencelt ültette a magyar trónra, aki 4 évig uralkodott is — az “özvegy” Habsburg Ágnes és papi környezete segítségével.

Négy évig tartott, míg a saját országában kisebbségben lévő Magyarság ki tudta zavarni az országból ezt az idegen, cseh Vencelt és bosszút álltak Habsburg Beatrix gonoszsaágért is, mert annak apját, a mindenbe kötárkodó Albrechtet meggyilkolták.

Megindult a “trónutódlás” bonyodalma, mely intrikával és méreggel volt tele. A római papság nem akart “nemzeti” utódot a magyar trónon s amikor a Magyarok a már 13 éves Erzsébetet nevezték meg jogos trónörökösnek, akkor a kis “trónörökösöt”, az **Árpádház utolsó virágát, mostohaanyja — papi segítséggel kicsempészte az országból.**

Itt kezdődik a magyar királylány tragédiája, melynek irányítását a római pápaság végezte — csakúgy, mint az Anjou-ház magyar trónra való jutását is. Ugyanis e kettő szorosan összetartozik. Ha Árpádházi Erzsé-

bet a magyarok kezébe kerül, senki sem vitathatja el Tőle a jogos trónigényét. De ha Ő erről önként lemond és kolostorba vonul — akkor az Anjou ház trónigényét a római pápa jogosan támogatja, hiszen nincs már Árpádházi egyenesvérű leszármazott.

Igy került ERZSIKE a svajci TÖSS-i zárdába és még 15 éves sem volt ekkor. A róla szóló legendában így olvashatjuk:

“Ágnes kényszerítette mostohalányát a zárdai életre... Habsburg Ágnes parancsára már 15 heti szerzetesi ujoncélet után feladták neki az apáca-fátyolt és engedelmisséget kellett fogadnia.”

* * *

A következőkben lássuk SZÉKELY MARGIT véleményét e szomorú esetről:

Hogy Árpádházunk kihalt, azt elsősorban a “szent” székek köszönhetjük, mert a politikai események alakulását Magyarországon maga az egyház irányította korlátlan egyeduralmával, és aljas üzérkedéseihez nagy magyarjaink, nemzeti hőseink nevéből kovácsolt magának erkölcsi, de legelsősorban anyagi tőkét!

A szegénység csak az egyház szerint volt Istennek tetsző cselekedet, melyet (csodák csodájá!) maguk a papok magyon is megvetettek.

Árpádházi királylányainkat rongyokban járatták, ravaszul kiagyalt módon, Istenre való hivatkozással — mint mindig (pl. a világháborúk szörnyűségeit meg sem közelítő inkvizíciós rémtettek korában!) — rasedték őket, hogy mondjanak le a “földi javakról”, ajándékozzák oda vagyonukat (a nemzet vagyonát!) az egyháznak, ők pedig vonuljanak vissza ódon kolostorok dohos és penészes falai közé, ahonnan csak a hálal váltotta meg őket földi szenvedéseiktől.

Aki elég jámbor és együgyű volt ahhoz, hogy az ilyen és hasonló hazudozásokat “isteni rendelkezésnek” vette, az a római egyház áldozata lett. A szerencsétlen, szentnek nevezett, lelkileg és szellemileg megesúfolt, megcsonkított emberroncok ennek a kétszínű és százarcú felekezetnek mártirjaivá váltak. Ők valóban csak az égi korona után vagykozhattak, mert a földit, a hatalmat jelentőt a pápák és megbizottaik tartották fejükön tiz körömmel, mindenre elszántan!

Magyarok millióinak átka terheli a szentséket, köztük “az Árpádház törzsökének utolsó virágáé” is, akit már fiatal korában megmételtyeztek az egyház sunyi és alattomos szolgálói, a papok. Kifosztották lelkileg, elvették tőle ősei hitét, felcseréltették vele az igazi Jézus hitét, a Szeretet Vallását a római egyház kétesértékű “kereszténységére”! Aki Árpádházi Erzsébetet “boldognak”

nevezi, nem tudja mi beszél!

Nem volt ő sem más, mint sok ezer, millió nemzettestvére: egy árva, testileg, lelkileg kifosztott magyar!

Bár az egyház a magyarságból minden mást várhat, csak köszönetet nem, mégis érdeklődéssel olvasom az ilyen és hasonló cikkeket. Ezek felráznak bennünket, **magyarokat** évezredek kábultságunkból, rödőbbsenek bennünket, **magyarokat** arra, **hogyan vitték el tőlünk a papok, mit vesztettünk el István király "hittérítése" óta: őseinket, őseink hitét, Hazánkat!**

Az Úr Jézus Golgotájának kinját, fájdalmát egy dicsőséges, feltámadás követte, mely legyőzte a gonoszt, megtörte annak hatalmát. Ugyanígy fogja a magyarság évezredek Golgotáját a **Magyar Feltámadás** követni, mely lerázza magáról a sátáni hatalmat, a vatikán béklyóit, hogy az igazi Jézus hit, a Szeretet Vallása, melyet őseink örökül hagytak nekünk, meghódíthassa a földkerekséget.

A sors keze elvégezte a mély őszi szántást, a magyarság pedig megkezdte már a tavaszi vetést...

